

На времени долини-тъ части отъ рѣкъ-тъ ся загра-
мадяватъ отъ купове пѣськъ и отъ други вещества,
които сноси вода-та отъ горни-тъ части на рѣкъ-тъ;
тыя купове отъ пѣськъ ся наричатъ или *плиткы*

можъ съ единъ погледъ да видишь всякий водопадъ и
всякы-тъ стръмнины подъ него. Тогава ти ся прѣдста-
влява совсѣмъ друга картина. Тогава Ниагарскый водопадъ
надминува и то, что ти ся е блѣскало нѣкога на сънъ за
него. А между това работа-та е твърдѣ проста: кога
стоишь на еднакъ высотѣ съ водопада, тогава никакъ
не го видишь; прѣдъ очи-тъ ти ся показва масса отъ си-
возеленъ водъ, която тя поражава съ своѣ-тъ громад-
ность, и ничто повече. Но кога стоишь повысоко отъ
него, кога гледашь, какъ ся спуща грамадна-та стѣна
водна отъ скалъ-тъ, кождо не ся види подъ потока,
кога видишь адъ, който клекоти изодолѣ, кога видишь,
какъ ся разбиватъ волны-тъ въ брызгы и летѣтъ къмъ
небо-то, или кога ся спустнешъ долѣ по стѣлбъ и от-
тамъ погледнешъ на горѣ, тогава досаждашь самъ себѣ
за то, че си могълъ еднѣ минутѣ да ся усумнишь въ ве-
личіе-то на Ниагаръ. И въ какво время ако и да идешъ
да ся понагледашь на тоя великанъ, отъ когото ся со-
дргава небо-то и земя-та, стои ли надъ него черенъ
облакъ, на когото ся изображава бѣлъ стѣлпъ отъ па-
рены брызгы, грѣе ли сълице и отражаватъ ся въ него
тысящи джгы, подаде ли ся луна-та, темно ли е, студено
ли е, или тепло — всѣкий пакъ водопадъ-тъ ще тя порази
съ нѣчто особено. Една недѣля, кождо проведехъ тукъ,
едва бѣше доста да ся опознаѣ добръ съ двѣ-тъ страны
на водопада, да минѣ по всякы-тъ трудны пѣтечкы по
стръмнины-тъ, да приближѣ на пароходъ почти до самыя
исполнѣ, до сытость да ся надрусамъ на скачащы-тъ
отъ стръмнины-тъ воды, да станѣ виръ-вода отъ прѣсканіе,
и пакъ ничто положительно да не могъ да научѣ за тоя
великанъ.

Но това было малко за человекъ; той ся заврѣлъ
задъ водопада и искалъ да види, что ся прави отомъсь